

Wywody I. Dąmbskiej poświęcone semiotyce i filozofii imion własnych, jako dzieło w istotnym stopniu pionierskie, zawierają, co jest zrozumiałe, miejsca dyskusyjne i luki problemowe. Tym pierwszym poświęciłem nieco uwagi w toku niniejszego streszczenia. Przykładem drugich może być fakt, że Autorka nie rozważa takich imion własnych, jak imiona narodów, państw, miast, miejscowości itp. Jedne i drugie inspirują do kontynuowania badań tak pięknie zaawansowanych przez I. Dąmbską.

BIBLIOGRAFIA

- Dąmbska I.: O bezimienności, [w:] t a ż, Znaki i Myśli. Wybór pism z semiotyki, teorii nauki i historii filozofii, Warszawa–Poznań–Toruń: PWN 1975, s. 9-33. Praca ta jest polską wersją rozprawy *L'hEnme anEnyme – Étude de psychElogie et d'histEire de la culture*, „Studia Philosophica” 3 (1939-1946), wydane w 1948.
- Z filozofii imion własnych, [w:] t a ż, Znaki i Myśli. Wybór pism z semiotyki, teorii nauki i historii filozofii, Warszawa–Poznań–Toruń: PWN 1975, s. 34-48.
- In g a r d e n R.: Spór o istnienie świata, t. II, Warszawa: PWN 1961.

SEMiotics OF PROPER NAMES
ACCORDING TO IZYDORA DĄMBSKA

S u m m a r y

Izydora Dąmbska presented her views on the semiotics of proper names in her two studies: *O bezimiennEści* [On Namelessness] and *FilEzEfia imiEn własnych* [Philosophy of Proper Names]. The author refers mainly to the second work. I. Dąmbska begins with a syntactic definition of proper name, then she attempts to define the basic semantic function of proper name, that is, the function of *nam*ing. She emphasises the essential difference between this function of proper names and the function of *denEtiEn* played by descriptive names. The difference consists in the fact that a descriptive name *denEtes* an individual object as a representative of a respective class, whereas a proper name *names* an individual person without any class references. A name represents an individual by way of *universaliter*, i.e. in its many aspects and as *Ene* despite differences in the course of his whole life. As such, the proper name *represents* a conscious object of knowledge and agency. It mediates in personal relations between people and is the material of legends and history, affirms the unity of its bearer, and ensures his duration beyond death and grave. Its secondary meaning is that it plays the function of naming and representing also fictionary literary figures.

Translated by Jan KłEs

Słowa kluczowe: imię własne, osoba ludzka, oznaczenie, nazywanie, reprezentowanie, postać historyczna, postać literacka.

Key words: proper name, human person denotation, naming, representing, historical figure, literary figure.

Information about Author: Prof. Dr TADEUSZ KWIATKOWSKI, em. – Division of Early Philosophy and History of Logic, Maria Curie-Skłodowska University; address for correspondence: Plac Marii Curie-Skłodowskiej 4, PL 20-031 Lublin.